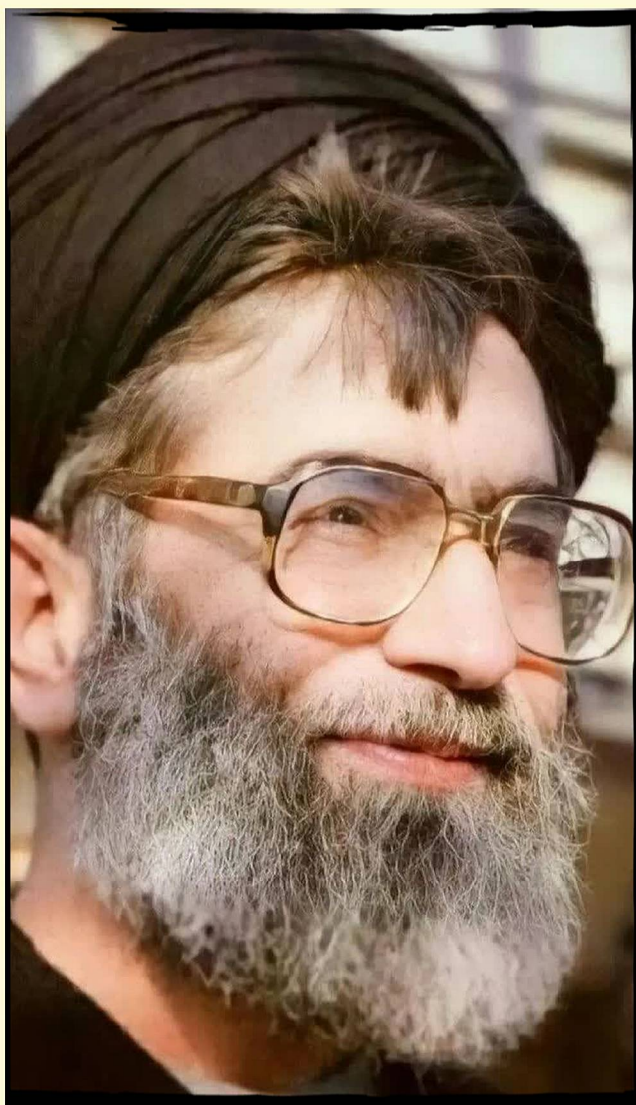

" نایب عام "

آقای من

آقای شهید من

ما دیگر بعد از تو به زندگی هامان برنگشتیم!

زندگی هامان را به تو نزدیک کردیم...

مگر تو چقدر برای ما بودی؟ چه میزان ما را دوست داشتی؟

چقدر دلسوزمان بودی؟ چه میزان وقف ما بودی و دغدغه ات ما بودیم؟

که ما بعد از تو انگار چیزی گم کرده ایم که دیگر پیدا نمی کنیم!؟

ما نمی فهمیم پاسخ این چقدرها را آقای من

تنها صاحبیت، امام زمانمان می داند، هم او که تو را برای ما مبعوث کرد تا تمام

زیبایی های دوره ی نیابتت را رقم بزنی...

آقای شهید من

بخاطر ندارم هنگامه ای را درک کرده باشم که فاصله ای بین من و اسطوره های

این ایران کهن و اصیل افتاده باشد، حتی در رحلت و شهادت جانسوز عزیزانم

و عزیزترین هایم... انس و الفت و دورهمی هایم با جناب حافظ و ملای رومی

و جناب صدرا و شیخ الرئیس و محی الدین و فردوسی و خلاصه خیلی از

بزرگانمان قطع نشد... اما فی الحال ۹۰ شب است با تو مأنوسم، با خیالت،

با آن چشمانت که نمی رود از مقابلم...

با آن آغوش که هنوز که هنوز است گرمایش رهایم نمی کند...
با آن اندیشه‌ی حکیمانه و ژرف که اسطوره‌ی اسطوره‌ها خواهد شد، چه
برسد به مردمان عادی...

آقای من

چکنم که برخی به جهالت در ذهن مردم کرده اند که نواب خاص امام زمان
شانشان بالاتر است از نواب عام!!!

کاش روزی برسد که جاهلین راهنما نباشند لااقل! نمی شود که نباشند! باید
باشند و عالم و بعدش عاقل بشوند إن شاءالله! اما کاش لااقل راهنما نباشند...
کاش برسد به گوش همگان که گرفتن وجوهات و نصیحت کردن و اینها در
عین اینکه نشانه‌ی عظمت آن نائب خاص است، اما اصلاً قابل قیاس نیست با
شان نایب عامی که حکومتی را، ملتی را، رهبری می کند و مدیریت!
امام خمینی و امام خامنه‌ای جهان مسلمین را، ملت ایران را، آزادی خواهان
جهان را مدیریت کردند و در پنجاه سال به جایی رساندند که امپراطوری‌های
پانصد ساله در مقابلش زانو زده اند...

و در تمام دوران زعامتشان این ایران عزیز و هر کس که اوامرشان را تبعیت
کرده است رو به رشد بوده و هر روز بهتر از دیروز، و اگر در نقطه‌ای از این
بلاد کبیر ضعفی هم بوده حتماً از عدم تبعیت نسبت به حضرت نایب نشأت
گرفته است

عظمت نایب عام به این است که به صورت عمومی مردمان را باب دل امام
عصر می کند، نه چند نفر کم و خاص را!

کجای تاریخ کسی توانسته یک ملت را در مسیر حق بیاورد؟!

ایران ما نامش همیشه جاودان است

این مملکت باب دل صاحب زمان است

همه برکات وجود بی همتای نواب عام است...

بگذرم

آقا جانم

مردم گمان می کنند شما را رها نخواهند کرد!

ولی درستش این است که شما مردمانت را رها نکرده‌ای! سه ماه است پروانه
وار دورت می گردند، در خیابان‌ها غرق حماسه اند، گرچه تا صدایت پخش
می شود، تصویرت پخش می شود درست همان لحظه بدون مقدمه در قلبشان
رعد و برق می آید، ابر می آید، باران می بارد، باران می بارد، باران...

ما غمت را هم دوست داریم، دارد میسازد ما را

مردم حواسشان نیست! دیگر شبیه قبل شهادت تو نیستند واقعا!

دوست دارانت با هر نوع اندیشه و شخصیت و ظاهری معنوی و "معنوی" تر
شده اند

قلیل دشمنانت منزوی تر و متعفن تر شده اند و "بدبختی شان" را همگان خواهند

دید؛ گره های کوری در زندگیشان که دیگر هرگز باز نخواهد شد

آقای نازنینم

ما غم مبارک شما را دوست داریم، زیباست برای ما، ما را دارد میسازد بحمدالله
ما دیگر به زندگی همامان بر نمی گردیم، چرا که تو ما را رها نمی کنی،
هرگز...

